

PLANY DO STUDIUM KRYSTALIZUJĄCEGO KSIĘGI POWTÓRZONEGO PRAWA

NAJWAŻNIEJSZE STWIERDZENIA

**Bóg prowadził swój lud do dobrej ziemi,
typu Chrystusa, za Jego pomocą
i podtrzymywał go w drodze również za Jego pomocą,
który jest wszystkim, co wychodzi przez usta Boga;
każde słowo w Księdze Powtórzonego Prawa
to sam Chrystus, który jest teraz dla nas Bożym słowem
i mamy je przyjąć jako życie i zaopatrzenie w życie.**

**Boże rządy to zarządzanie związane z rządami
Boga sprawiedliwego, świętego, wiernego,
czulego, kochającego i pełnego zrozumienia.**

**Ponieważ w praktyce jesteśmy złączeni z Chrystusem –
rzeczywistością dobrej ziemi – i radujemy się Jego bogactwem,
stale spoczywają na nas Boże oczy;
to sprawia, że radujemy się Bożą obecnością,
i czyni nas przedmiotem Jego troski.**

**Ci, którzy nadają się do odziedziczenia dobrej ziemi,
znają serce Boga i Jego rządy, kochają Go,
pokładają w Nim ufność, boją się Go, poddają się Jego władaniu,
zważają na Jego czule uczucia i żyją w Jego obecności.**

**U wejścia do kościoła znajduje się krzyż;
żeby spotykać się jako kościół, musimy doświadczać krzyża,
aby krzyżował on nasze „ja”, burzył „przemysliwania
i każdą wysoką rzecz, podnoszącą się przeciw poznaniu Boga”
i wywyższał jedynie Chrystusa; w ten sposób będzie On
wszystkimi i we wszystkich ze względu na Boży wyraz
i jedyne w swoim rodzaju świadectwo jedności.**

**Wierzący w Chrystusa, którzy żyją pod Bożymi rządami,
wybierają życie i otrzymują błogosławieństwo,
żyjąc zgodnie z zasadą życia i uświadamając sobie,
że w życiu chrześcijańskim i w życiu kościoła
wszystko zależy od Pańskiego błogosławieństwa.**

Poselstwo pierwsze

Głębsze znaczenie Księgi Powtórzonego Prawa – księgi dotyczącej Chrystusa

Wersety biblijne: Pwt 30:11–14; Rz 10:6–9; Pwt 8:3; Mt 4:4; Ps
119:1–2, 9; Pwt 27:1–8.

I. Księga Powtórzonego Prawa to ostatnie słowa z prawa; stanowi wszechzawierające zakończenie Pięcioksięgu, pięciu pierwszych ksiąg Biblii napi- sanych przez Mojżesza:

- A. *Powtórzone prawo* oznacza „drugie prawo”; symbolizuje więc ponowne oznajmienie boskiego prawa, powtórzenie tego, co zostało powiedziane.
- B. Prawo przekazano przez Mojżesza po raz pierwszy, gdy miał on osiemdziesiąt lat (Wj 7:7); czterdzieści lat później, gdy pierwsze pokolenie wymarło (za wyjątkiem Kaleba i Jozuego), ponownie oznajmiono dzieciom Izraela prawo, tym razem drugiemu pokoleniu, które było gotowe wejść do dobrej ziemi i ją posiąść (Pwt 2:14; 8:6–10):
 - 1. Jeśli mamy całkowicie posiąść Chrystusa, który jest dobrą ziemią, musimy wystrzegać się złego serca niewiary — 1:25–26, 28, 35–39; 9:23; Hbr 3:12, 16–19; 4:2, 6; 11:1; por. 2 Kor 4:13; Ga 3:2, 5; Rz 10:17; Dz 6:5a; Lb 13:25–33; 14:4–10; 32:11–12; Joz 14:6–12.
 - 2. Jeśli mamy całkowicie posiąść Chrystusa, który jest dobrą ziemią, musimy wystrzegać się szemrania (niezadowolenia i mruczenia po kryjomu, zręczdzenia i narzekania) — 1 Kor 10:5–6, 10–11; Pwt 1:27; Lb 14:1–4; Ps 106:25; Flp 2:14.
 - 3. Jeśli mamy całkowicie posiąść Chrystusa, który jest dobrą ziemią, musimy wystrzegać się tego, by

nie tracić wigoru w tej ziemi; słowa *tracić wigor* wskazują na utratę duchowej świeżości i osłabnięcie początkowych wrażeń, powstałych siłą tradycji, lub długotrwałe przebywanie w tym samym miejscu — Pwt 4:25; Obj 3:15–22; Pwt 34:7.

- C. Większość z drugiego pokolenia nie była obecna pod górą Synaj i nie słyszała, jak nadawano Dziesięcioro Przykazań, uchwały i rozporządzenia; dlatego Bóg powierzył Mojżeszowi zadanie ponownego oznajmienia, powtórzenia prawa; to ponowne oznajmienie było odnowionym szkoleniem, udzielonym nowemu pokoleniu dzieci Izraela po długiej wędrówce i przygotowującym je do wejścia do dobrej ziemi obiecanej przez Boga i odziedziczenia jej — ich własności — Wj 3:8; Kol 1:12; 2:6–7.

II. Dwóch pokoleń nie powinno się interpretować jedynie dosłownie; mają one również znaczenie typologiczne; pierwsze pokolenie przedstawia w formie typu naszego starego człowieka, a drugie — nowego człowieka:

- A. Pisząc Pierwszy List do Koryntian, Paweł miał zamiar pomóc świętym w doświadczaniu umierania starego człowieka i wzrastania nowego człowieka — 3:1 i przyp. 1^a, 6–9; 5:7; 10:3–13.
- B. Dobra ziemia w Drugim Liście do Koryntian przedstawia w formie typu Chrystusa, który jest ucieleśnieniem przetworzonego Trójjedynego Boga, danego nam jako boska łaska, żebyśmy się Nim radowali — 1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9; 13:13.
- C. Musimy być tymi, którzy wzrastają w życiu w pełne posiadanie i radowanie się wszechzawierającym Chrystusem, Bożą ziemię obiecaną; wzrastać w życiu to niszczyć stare pokolenie i dawać się odnawiać w umyśle, emocjach i woli ze względu na przeobra-

zenie; przeobrażenie to umieranie starego człowieka i wzrost nowego człowieka.

- D. Boża ekonomia polega na pochłanianiu naszego starego człowieka (zewnętrznego człowieka) i odnawianiu naszego nowego człowieka (wewnętrznego człowieka) dzień po dniu — 4:16.
- E. Przeobrażenie to wewnętrzny metaboliczny proces, w którym Bóg działa, by rozprzestrzenić swoje boskie życie i naturę na każdą część naszej istoty, a w szczególności duszę, wprowadzając Chrystusa i Jego bogactwo do naszej istoty jako nowy pierwiastek; sprawia w ten sposób, że nasz stary, naturalny pierwiastek stopniowo jest usuwany — 3:18; Rz 12:2.
- F. Dzięki Pańskiemu miłosierdziu i łasce, odkąd przyszliśmy do Pańskiego odzyskiwania, dokonuje się w nas metaboliczna zmiana; to doświadczenie odnawiania, które służy naszemu wzrostowi w życiu i przeobrażaniu w tym życiu i wprowadza nas w radowanie się Chrystusem jako dobrą ziemią ze względu na Bożą budowlę i Boże królestwo.

III. W Liście do Rzymian 10:6–9 Paweł odnosi słowa wypowiedziane przez Mojżesza w Księdze Powtórzonego Prawa 30:11–14 do Chrystusa i wskazuje, że przykazanie będące Bożym słowem (w. 11, 14) to Chrystus, który jest Słowem (J 1:1; Obj 19:13); On jako tchnienie wychodzące z ust Boga (por. Pwt 8:3; 2 Tm 3:16a) jest w naszym sercu i naszych ustach:

- A. W Księdze Powtórzonego Prawa 30:12 zaimek *je* odnosi się do przykazania z werseku 11; Boże przykazanie to słowo, Chrystus zaś jest jedynym w swoim rodzaju słowem Bożym:
 - 1. Podczas gdy w wersecie 13 czytamy o morzu, w Liście do Rzymian 10:7 Paweł mówi o otchłani, która wskazuje na miejsce, jakie Chrystus odwiedził

po swojej śmierci, a przed zmartwychwstaniem; miejscem tym jest Hades, kraina śmierci — niższe części ziemi — Dz 2:24, 27; Ef 4:9.

2. Zwrot *sprorowadzić Chrystusa na dół* odnosi się do Jego wcielenia, a zwrot *wyprowadzić Chrystusa w górę z martwych* — do zmartwychwstania; Chrystus wcielił się i został ukrzyżowany dzięki temu, że zstąpił z nieba, a zmartwychwstał dzięki temu, że wyszedł w górę z Hadesu (otchłani) — Rz 10:6–7.
 3. Gdy zestawimy ze sobą Księgę Powtórzonego Prawa 30:11–14 i List do Rzymian 10:6–9, otrzymamy cały obraz dotyczący Chrystusa; widzimy tu, że Chrystus się wcielił, został ukrzyżowany i pogrzebany, udał się do otchłani, powstał spośród umarłych i w swoim zmartwychwstaniu stał się tchnieniem, życiodajnym Duchem; to na tej podstawie mówimy, że cała księga Powtórzonego Prawa odsłania Chrystusa — J 20:22; 1 Kor 15:45b.
 4. Chrystus więc stał się żywym Słowem, Duchem (Ef 6:17), po to, żeby być w naszych ustach i w sercu, niczym powietrze, oddech, które możemy w siebie przyjąć; jest blisko i jest dostępny dla nas — dzięki wzywaniu Go możemy Go przyjąć jako nasze zaopatrzenie w życie, siłę i wszystko (Rz 10:12–13).
 5. Jako Boże Słowo wcielony, ukrzyżowany i zmartwychwstały Chrystus, który stał się życiodajnym Duchem — tchnieniem wytchniętym przez przemawiającego Boga — jest słowem prawa, obejmującym przykazania, uchwały i rozporządzenia, powtórzonym przez Mojżesza w Księdze Powtórzonego Prawa; w księdze tej wyrażenia takie jak *prawo*, *przykazania*, *uchwały*, *rozporządzenia* i *orzeczenia* to synonimy Chrystusa.
- B. Księga Powtórzonego Prawa 8:3 mówi, że „nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje wszyst-

kim, co wychodzi z ust Jahwe”; w Ewangelii Mateusza 4:4 *wszystko* jest zastąpione przez *każde słowo*, odnoszące się do prawa, przykazań, uchwał i rozporządzeń, które są słowami wychodzącymi z ust Boga:

1. W Księdze Powtórzonego Prawa prawa, przykazania, uchwały i rozporządzenia są Bożym słowem; całością zaś, sumą Bożego słowa jest Chrystus (J 1:1, 14); dlatego żyć każdym słowem, które wychodzi przez usta Boga to żyć Chrystusem, ucieleśnieniem boskiego tchnienia.
2. Wszystkie słowa z Księgi Powtórzonego Prawa to Boże tchnienie, które jest całkowicie ucieleśnione w Chrystusie; gdy czytamy tę Księgę, musimy wdychać wszystko, co Bóg wytchnął; dzięki wdychaniu boskiego tchnienia z tej Księgi, będziemy radowali się Chrystusem, ucieleśnieniem boskiego tchnienia; im więcej otrzymamy tchnienia przemawiającego Boga, tym bardziej będziemy radowali się Chrystusem.
3. Podczas gdy dzieciom Izraela nakazano przestrzegać przykazań, uchwał i rozporządzeń, my dzisiaj musimy przestrzegać Chrystusa; dzięki przyjmowaniu Go, przestrzeganiu i uchwyceniu się, zyskamy Go, będziemy się Nim radowali i Go żyli; musimy Go kochać, przestrzegać, nauczać o Nim, nosić Go na sobie i pisać — 6:1, 5–9; Flp 3:9; 1:19–21a.
4. Bóg prowadził swój lud do dobrej ziemi, typu Chrystusa, za Jego pomocą, i podtrzymywał go w drodze również za Jego pomocą, który jest wszystkim, co wychodzi przez usta Boga; każde słowo w Księdze Powtórzonego Prawa to sam Chrystus, który jest teraz dla nas Bożym słowem i mamy je przyjąć jako życie i zaopatrzenie w życie — Ps 119:1, 9 i przyp. 1¹ i 9¹.

5. Ponieważ Pismo Święte to Boży wydech, Boże tchnienie (2 Tm 3:16), powinniśmy wdychać to Pismo, przyjmując Boże słowo za pomocą wszelkiej modlitwy (Ef 6:17–18); gdy nauczamy Biblii, powinniśmy wydychać Boga i wprowadzać Go w innych.

IV. Jeśli przyjmiemy wszystko z prawa – wszystkie przykazania, rozporządzenia, uchwały, nakazy i orzeczenia – jako słowo wytchnięte przez Boga, którego kochamy, prawo będzie dla nas żywym słowem Bożym; Duch jest rzeczywistością wszystkiego, czym Bóg jest (J 16:13; 1 J 5:6); Chrystus jako Duch jest zatem rzeczywistością prawa (J 6:63; Ef 6:17–18; 1 Kor 15:45b; Ps 119:9 i przyp. 9¹):

- A. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby usługiwać żywym Bogiem poszukującym Go – w. 2, 88.
- B. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby udzielać samego Boga jako życie i światło tym, którzy to prawo kochają – w. 25, 50, 107, 116, 130, 154.
- C. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby przywrócić duszę człowieka i uradować jego serce – 19:8–9.
- D. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby przynieść zbawienie – 119:41, 170.
- E. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby nas podźwignąć (w. 28), pocieszyć (w. 76) i odżywić (w. 103).
- F. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby nas wesprzeć, zapewnić nam bezpieczeństwo i sprawić, że będziemy mieli nadzieję – w. 116–117, 49.
- G. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, sprawia, że radujemy się Bogiem, który jest naszym działem – w. 57.
- H. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, sprawia, że raduje nas Boże oblicze (w. 58) i Jego jaśniejąca twarz (w. 135).

- I. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, sprawia, że radujemy się Bogiem, który jest naszą ucieczką i tarczą (w. 114), jak również radujemy się Jego pomocą i wyświadczeniem dobra przez Niego (w. 175, 65).
 - J. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby uczynić nas mądrymi i obdarzyć nas zrozumieniem — w. 98–99.
 - K. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby nauczyć nas trafnego sądu i poznania — w. 66.
 - L. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, działa po to, żeby powstrzymać nas przed grzeszeniem i wszelką złą drogą — w. 11, 101.
 - M. Prawo, które jest żywym słowem Bożym, zachowuje nas od potknięcia (w. 165), umacnia nasze kroki i sprawia, że nie panuje nad nami niegodziwość (w. 133).
 - N. Jeśli będziemy kochali Boga, uniżali siebie i traktowali prawo jako Jego żywe słowo, za pośrednictwem którego kontaktujemy się z Nim i trwamy w Nim, prawo to stanie się kanałem doprowadzającym do nas boskie życie i substancję, by nas zaopatrzyć i posilić; kiedy za pośrednictwem prawa jako słowa Bożego wleje się w nas Boża substancja, staniemy się jedno z Bogiem w życiu, naturze i wyrazie i samorzutnie będziemy prowadzili życie, które wyraża Boga i odpowiada Jego prawu — Rz 8:4; Flp 1:21a.
- V. Widok, jaki rozciągał się u wejścia do dobrej ziemi, przedstawiony w Księdze Powtórzonego Prawa 27:1–8, obejmuje wielkie kamienie, ołtarz i ofiary; wszystkie te rzeczy przedstawiają w formie typu Chrystusa:**
- A. Prawo napisane na kamieniach stanowiło obraz samego Boga; oznaczają one zatem, że Chrystus, który jest żywym obrazem Boga i Jego ucieleśnieniem, stał przed ludem i stawiał im wymagania zgodne z tym, czym jest.

- B. Tuż obok kamieni z wypisanymi na nich przykazaniami Bożymi stał ołtarz, oznaczający krzyż Chrystusa; tu zgodnie z typologią lud Boży mógł obrać Chrystusa za ofiarę całopalną, którą składał Bogu, żeby Go zaspokoić, i za ofiarę czyniącą pokój, którą składał Mu po to, by radować się razem z Nim w boskiej społeczności — w. 6–7; Ps 43:4–5.
- C. Dary spalane na ołtarzu w formie ofiar służących zaspokojeniu Boga oznaczają również Chrystusa jako Tego, który spełnia i zaspokaja wszelkie Boże wymagania; tak więc sam Bóg, który postawił wymagania, przyszedł we wcieleniu, żeby być naszym Odkupicielem i Zastępcą — Tym, który je spełnia.
- D. Ten wspaniały widok ukazuje nam, że to dzięki Bogu stawiającemu wymagania, krzyżowi Chrystusa i samemu Chrystusowi jako darom ofiarnym, a nie naszym wysiłkom w sobie samych wchodzimy w Niego, naszą dobrą ziemię, i otrzymujemy wszelkie błogosławieństwa, jakie Bóg ma nam dać w Chrystusie; tymi błogosławieństwami jest sam przetworzony Trójjedyny Bóg ucieleśniony w Chrystusie i urzeczywistniany jako Duch — 1 P 3:18; Ef 1:3; Ga 3:14 i przyp. 14³.

Poselstwo drugie

Zarządzanie związane z rządami sprawiedliwego, świętego, wiernego i kochającego Boga

Wersety biblijne: Pwt 1:8–18; 16:18–20; 17:8–20; 19:15–21; 21:1–9, 18–23; 22:13 – 23:1; 24:1–4, 7, 16; 25:1–3, 5–16; 7:9–15.

I. Biblia objawia Boże rządy – boskie zarządzanie całym wszechświatem związane z Jego rządami – Iz 9:5–6; Obj 4:2; 5:6; Pwt 1:8–18:

- A. Boże rządy stanowią centrum zarządzania Bożego królestwa – Mt 3:2; 6:10, 13b.
- B. W swoich boskich rządach Bóg jest Królem, Prawodawcą i Sędzią, czyli władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą – Iz 33:22.
- C. Rządy Boga widzimy zwłaszcza w tym, jak wychowuje On swój wybrany lud – 1 P 1:2; Hbr 12:6:
 - 1. Jako wierzący w Chrystusa narodziliśmy się z Boga, by być Bożymi dziećmi, mimo to wciąż przebywamy w starym stworzeniu – J 1:12–13; 3:3, 5–6; 2 Kor 5:17; 1 J 3:1.
 - 2. Z tego względu potrzebujemy wychowywania przez Boga związanego z Jego rządami – 1 P 1:17; 4:12.
- D. Bóg rządzi przez sądenie; sąd Boga służy realizacji Jego rządów – 1:17; 4:17; 5:6, 9:
 - 1. Za pośrednictwem różnych sądów Pan Bóg oczyści na zewnątrz i od wewnątrz cały wszechświat, dzięki czemu uzyska nowe niebo i nową ziemię, co doprowadzi do powstania nowego wszechświata, który napełni On swoją sprawiedliwością dla swego upodobania – 2 P 3:13.
 - 2. Bóg osądza wszystko, co nie pasuje do Jego rządów; dlatego w tym wieku my, dzieci Boże, podlegamy codziennemu Bożemu sądowi – 1 P 1:17.

3. Bóg posługuje się próbami ogniowymi, aby rozprawić się z wierzącymi w ramach sądu sprawowanego w Jego zarządzaniu związanym z Jego rządami, który rozpoczyna się od Jego własnego domu — 4:12, 17.
- E. Kiedy Pan Jezus przebywał na ziemi, uznawał Boże rządy, prowadził ludzkie życie, które w pełni im podlegało, i powierzał im wszystko, co się z Nim wiązało — J 6:38; 1 P 2:21–23:
 1. Pan powierzał wszystkie obelgi i krzywdy, jakich doświadczał, Temu, który w swoich rządach sądzi sprawiedliwie, sprawiedliwemu Bogu, któremu się podporządkował — w. 21–23.
 2. Złożył swą ufność w tym Sprawiedliwym, uznając Jego rządy — w. 23.
- F. Jako wierzący w Chrystusa, musimy zdać sobie sprawę z tego, że podlegamy Bożym rządóm, jak również je szanować i nauczyć się uznawać — 5:6:
 1. Podczas gdy Bóg nami rządzi, zaopatruje nas we wszystko, czego nam potrzeba; obdarza nas zaopatrzeniem, byśmy mogli współpracować z Jego rządami — w. 5; 2 P 1:1–4; 3:13.
 2. Powinniśmy być uniżeni pod potężną ręką Boga, która realizuje Jego rządy — 1 P 5:6:
 - a. Wyrażenie *potężna ręka Boga* w wersecie 6 odnosi się do Jego zarządzającej ręki, która przejawia się zwłaszcza w Jego sądzie — 1:17; 4:17.
 - b. Być uniżonym pod potężną ręką Boga to zostać uniżonym przez Boga; musimy jednak ze swej strony współpracować z Bożym działaniem i chcieć zostać uniżeni, ukorzeni, pod Jego potężną ręką — 5:6.

II. Księga Powtórzonego Prawa mówi o Bożym zarządzaniu związanym z Jego rządami — 16:18–20; 17:8–20; 19:15–21; 21:1–9, 18–23; 22:13 — 23:1; 24:1–4, 7, 16; 25:1–3, 5–16:

- A. Wyrażenia *zarządzanie związane z Bożymi rządami* nie znajdziemy w Księdze Powtórzonego Prawa, ale jeśli ją dokładnie przeczytamy, ujrzymy, że traktuje ona o Bożych rządach, wręcz o Bożym zarządzaniu związanym z Jego rządami.
- B. Wychowywanie ludu przez Boga było sprawowaniem przez Niego zarządzania związanego z Jego rządami – Obj 3:19:
1. Mądry Bóg jest doskonałym Ojcem, który kocha swoje dzieci i rozprawia się z nimi w związku ze swoimi rządami; karci po to, by nas wydoskonalić – Hbr 12:6.
 2. Dzieci Izraela karcono za ich błędy – Lb 12:1–16; 14:39–45; 16:1 – 17:15.
 3. Bóg skarcił nawet Mojżesza za jego błąd w werse-
tach 20:2–13:
 - a. Mojżesz popełnił poważny błąd, którego Bóg nie mógł znieść, gdyż dotyczył on Jego zarządza-
nia – w. 10–12.
 - b. Boże zarządzanie jest sprawiedliwe, i choć Bóg kochał Mojżesza, nie mógł z tego powodu prze-
stać sprawować swego zarządzania.
 - c. Mojżesz obraził Boga i wskutek tego stracił pra-
wo wejścia do dobrej ziemi – w. 12; Pwt 3:23–29:
 - 1) Jahwe pozwolił Mojżeszowi zobaczyć tę zie-
mię, ale nie pozwolił mu do niej wejść –
34:1, 4.
 - 2) „I umarł [...] Mojżesz, sługa Jahwe, w ziemi
moabskiej, zgodnie ze słowem Pana” – w. 5.
 - 3) Mojżesz przez czterdzieści lat wiernie służył
Bogu, ale ponieważ jego błąd dotyczył Bożego
zarządzania związanego z Jego rządami, stra-
cił on prawo wejścia do dobrej ziemi – 4:21.

d. To, że Mojżeszowi odmówiono wejścia do dobrej ziemi i wzięcia jej w posiadanie, ukazuje sprawiedliwe Boże zarządzanie związane z Jego rządami; był to przykład Bożego zarządzania związanego z Jego rządami, wychowywania związanego z Jego rządami — 1:37:

- 1) To, w jaki sposób Bóg rozprawił się z Mojżeszem, gdy nie pozwolił mu wejść do dobrej ziemi, sprawiło, że dzieci Izraela odczuwały większą bojaźń przed sprawiedliwym wychowywaniem przez Boga — 4:21.
- 2) Kara, jaką poniósł Mojżesz, była dla dzieci Izraela doskonaleniem; powinny były one z tego otrzymać naukę, jak straszny jest sprawiedliwy Bóg w swoim wychowywaniu związanym z Jego rządami — 32:52.

III. Boże rządy to zarządzanie związane z rządami sprawiedliwego, świętego, wiernego i kochającego Boga:

A. Bóg jest sprawiedliwy, a Jego rządy są ustanowione na sprawiedliwości — 1 J 1:9; Obj 15:3; Ps 89:15:

1. Boże rządy wymagają sprawiedliwości; sprawiedliwość wiąże się z Bożymi rządami — w. 14; 1 P 2:23–24.
2. Sprawiedliwość wiąże się z zewnętrznymi Bożymi czynnościami, sposobami, działaniami i działalnością; wszystko, co Bóg czyni, jest sprawiedliwe — Obj 15:3.
3. Sprawiedliwość Boga to to, czym On jest w swoich działaniach w odniesieniu do prawości i sprawiedliwości — 1 J 1:9; Obj 16:7.
4. Sprawiedliwość wiąże się z Bożym królestwem — Rz 14:17:

- a. Boży tron ma za fundament sprawiedliwość — Ps 89:15.
 - b. Gdzie jest Boża sprawiedliwość, tam i również Jego królestwo — Iz 32:1; Hbr 1:8–9.
5. W śmierci Chrystusa umarliśmy grzechom, aby żyć sprawiedliwości — 1 P 2:24:
- a. Jako lud Boga, podlegający Jego rządowi, musimy prowadzić sprawiedliwe życie — Mt 5:20; 1 J 2:29; 3:7.
 - b. Wyrażenie *żyć sprawiedliwości* wiąże się ze spełnianiem Bożych wymogów związanych z Jego rządami — 1 P 2:24:
 - 1) Zostaliśmy zbawieni, aby żyć we właściwy sposób pod rządami Boga, czyli w taki sposób, który odpowiada sprawiedliwym wymogom Jego rządów — Ps 89:15; Mt 5:20.
 - 2) W śmierci Chrystusa zostaliśmy oddzieleni od grzechów, a w Jego zmartwychwstaniu — ożywieni, abyśmy w swoim chrześcijańskim życiu samorzutnie żyli sprawiedliwości pod Bożymi rządami — Rz 6:8, 10–11, 18; Ef 2:5–6; J 14:19; 2 Tm 2:11.
6. Ponieważ Boże rządy wymagają sprawiedliwości, Drugi List Piotra 3:13 oznajmia: „zgodnie z Jego obietnicą oczekujemy nowych niebios i nowej ziemi, w których zamieszkuje sprawiedliwość”:
- a. Oznacza to, że wszystko zostanie uporządkowane, sprowadzone pod jedną głowę i uregulowane.
 - b. Nad wszystkim będą sprawowane rządy, kontrola i właściwe panowanie, gdyż będzie tam tron Boga, królestwo, boskie zarządzanie, wynikiem czego będzie pokój i radość — Rz 14:17; 15:13, 33.
- B. Bóg jest święty; świętość to jeden z Jego głównych przymiotów — 1 P 1:15–16:

1. „I te cztery żywe stworzenia [...] nie zaznają odpoczynku dzień i noc, mówiąc: Święty, święty, święty, Pan Bóg Wszechmogący, który był i który jest, i który przychodzi” — Obj 4:8:
 - a. Księga Objawienia 4:8 kładzie nacisk na to, że Trójjedyny Bóg jest święty, i to potrójnie; odnosi się to do cechy Bożej natury — Bożej istoty; to, czym Bóg jest, jest święte — Iz 6:3.
 - b. Uczestniczyć w Bożej świętości to uczestniczyć w cesze Jego natury, w tym, czym On jest — Hbr 12:10.
2. „Nasz Bóg jest [...] także ogniem trawiącym” — w. 29:
 - a. Bóg jest ogniem trawiącym w swojej świętości i srogości — Pwt 9:3; Rz 11:22.
 - b. Wszystko, co nie odpowiada Jego świętej naturze, On — ogień trawiący — strawi; jest zatem srog i wyraża swoją świętość w srogości — Pwt 9:3.
- C. Bóg jest wierny — 1 P 4:19; 1 Kor 1:9; 10:13; Obj 3:14; 19:11:
 1. Boże słowo jest wierne; wszystko, co wychodzi z ust Boga, się wypełni — Pwt 8:3; 1 Tm 1:15; 2 Tm 2:11.
 2. Wierny Bóg, który nas powołał, zupełnie nas też uświęci i zachowa całą naszą istotę w całości — 1 Tes 5:23–24.
 3. Boska wierność to słodki przymiot Boga — 2 Tm 2:13; 1 J 1:9.
 4. W Księdze Powtórzonego Prawa 7:9–15 Mojżesz chciał, aby lud uświadomił sobie, że ich Bóg Jahwe jest Bogiem wiernym, który dochowuje przymierza i okazuje życzliwość względem tych, którzy Go kochają i zachowują Jego przykazania.
- D. Bóg jest miłością — Ef 2:4; 1 J 4:8–10, 16; Pwt 7:7; 10:14–15; Jr 31:3:
 1. Miłość to natura Bożej esencji, istoty, a zatem istotowy przymiot Boga — Rz 5:5, 8; 8:35, 39; 15:30.

2. Księga Powtórzonego Prawa mówi o Bogu jako Bogu miłości — 7:7; 10:14–15; 11:12:
 - a. Jako Bóg sprawiedliwości, Bóg jest surowy i nie-tolerancyjny; jako Bóg miłości, jest On tolerancyjny i wszechobejmujący — Jr 31:3.
 - b. Bóg jest kochającym Bogiem, ale Jego miłość jest miłością doskonałą, a nie psującą nas; Bóg nas kocha, a także karci, gdyż sprawuje zarządzanie związane ze swymi rządami — Hbr 12:6.
3. Jako całość Księga Powtórzonego Prawa ukazuje na koniec, że zwieńczeniem dzieła Bożej miłości jest to, iż Jego lud może się radować Jego pełnym błogosławieństwem zgodnie z Jego wolą i przedwiedzą — Ef 1:4–5, 9, 11; 1 P 1:2; Rz 8:29:
 - a. Pomimo porażki, jaką ponosimy w kwestii kochania Boga i bania się Go, i pomimo naszej niewierności, Bóg odniesie sukces — Flp 1:6.
 - b. Bez względu na to, w jakim stanie znajdzie się Jego lud, Bóg będzie wierny do końca i ostatecznie zrealizuje swój zamiar, abyśmy mogli radować się Jego pełnym błogosławieństwem — 1 Kor 1:8–9; Rz 8:37–39; Lb 6:23–26.
- E. Księga Powtórzonego Prawa jest bardzo szczególna pod względem zawartego w niej objawienia na temat tego, czym Bóg jest — 1:6–8; 3:20–21, 24; 4:1:
 1. Wszystkie powtórzone w niej uchwały i orzeczenia, wraz z ich dalszym rozwinięciem, szczegółowo mówią o Bogu Izraela — 7:7; 10:14–15; 11:12.
 2. Bóg ukazany w Księdze Powtórzonego Prawa jest nie tylko sprawiedliwy, święty, wierny, kochający i łaskawy, lecz także bardzo staranny, czuły, delikatny i pełen zrozumienia; to nasz Bóg — Ef 1:3, 17; 2:4; Obj 5:12–13.

Poselstwo trzecie

Dobra ziemi – pokarm

Wersety biblijne: Kol 1:12; Wj 3:8; Pwt 8:7–10; 26:9.

I. Chrystus – Pierwszy i Wszechzawierający – jest przyznanym działem świętych – Kol 1:12:

- A. Przyznaną dział odnosi się do przydzielonego działu dziedzictwa, czego ilustracją jest przydzielenie dobrej ziemi Kanaan w dziedzictwo dzieciom Izraela – Joz 14:1.
- B. Przyznanym działem nowotestamentowych wierzących nie jest fizyczna ziemia, lecz wszechzawierający Chrystus jako życiodajny Duch – Kol 2:6–7; Ga 3:14; 5:16; Rz 8:4:
 - 1. Bogactwo dobrej ziemi przedstawia w formie typu niezgłębione bogactwo Chrystusa w jego różnych aspektach, które jest obfitym zaopatrzeniem dla Jego wierzących w Jego Duchu – Pwt 8:7–10; Ef 3:8; Flp 1:19.
 - 2. Dzięki radowaniu się bogactwem tej ziemi wierzący w Chrystusa budują się, aby być Ciałem Chrystusa – Bożym domem i królestwem – Ef 1:22–23; 2:21–22; 1 Tm 3:15; Mt 16:18–19; Rz 14:17.
- C. Ponieważ w praktyce jesteśmy złączeni z Chrystusem – rzeczywistością dobrej ziemi – i radujemy się Jego bogactwem, stale spoczywają na nas Boże oczy; to sprawia, że radujemy się Bożą obecnością, i czyni nas przedmiotem Jego troski – Pwt 11:12; Obj 1:14; 5:6; 2 Krn 16:9; Ps 32:8.

II. Cel Bożego powołania polega na wprowadzeniu wybranego Bożego ludu w radowanie się wszechzawierającym Chrystusem, którego w formie typu przedstawia dobra ziemia mlekiem i miodem płynąca – Wj 3:8; 1 Kor 1:2, 9:

- A. Mleko i miód, będące zespoleniem życia zwierzęcego i roślinnego, to dwa aspekty życia Chrystusa: odkupieńczy i zdradzający — Pwt 8:8; 26:9; por. J 1:29; 12:24:
1. Odkupieńczy aspekt życia Chrystusa służy prawemu odkupieniu nas, aspekt zdradzający zaś — naszemu organicznemu zbawieniu — 1:29; 12:24; Obj 2:7; 22:14; Rz 5:10.
 2. Symbole na stole Pańskim oznaczają aspekty życia Chrystusa — odkupieńczy i zdradzający — służące pełnemu Bożemu zbawieniu; dobra ziemia zatem stała się stołem, ucztą, którą możemy się radować — Mt 26:26–28; 1 Kor 10:16–17.
- B. Dzięki radowaniu się Chrystusem jako ziemią mleka i miodu zostaniemy ukonstytuowani Nim jako mlekiem i miodem — „Z twoich warg ocieka miód najświeższy, moja oblubienico! / Miód i mleko pod twoim językiem” — Pnp 4:11a; 1 P 2:2; Ps 119:103.

III. Dobra ziemia to ziemia pszenicy, przedstawiająca w formie typu Jezusa, który podlegał ograniczeniom — Tego, który się wcielił, został ukrzyżowany i pogrzebany — Pwt 8:8; J 12:24:

- A. W sytuacjach, jakie nas ograniczają i na nas napierają, możemy doświadczać Pana jako ziarnka pszenicy — w. 24–26a; Obj 1:9; Dz 16:7:
1. Gdy będziemy kontaktowali się z Panem w ograniczających i ścieśniających nas okolicznościach, uświadomimy sobie, że jest On nieskończonym Bogiem, który stał się skończonym człowiekiem, i że tkwi w Nim moc do wytrzymania wszelkich ograniczeń — Flp 4:13.
 2. Chrystus, nasze życie, znajduje się w nas jako ziarno pszenicy, by prowadzić w nas życie Tego, który się wcielił i który podlegał ograniczeniom; jest naszym życiem po to, by sprawić, że chętnie będziemy

się poddawali ograniczeniom, umierali i dawali się pogrzebać — Kol 1:27; 3:4.

3. Jeśli będziemy kontaktowali się z Panem, doświadczymy Go jako ziarnka pszenicy i zadowolimy się sytuacją, w jakiej się znajdziemy — Flp 4:11–12.
- B. Paweł uważał siebie za więźnia Chrystusa Jezusa; na pierwszy rzut oka był zamknięty w fizycznym więzieniu; w istocie był uwięziony w Chrystusie — Ef 3:1; 4:1.
- C. W końcu każdy, kto wiernie kocha Chrystusa, zostanie uwięziony nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Chrystusie; im bardziej będziemy Go kochali, tym bardziej będziemy w Nim; będziemy w Nim do takiego stopnia, że stanie się On naszym więzieniem, w którym będziemy mogli się Nim radować bez reszty — Flp 4:4.

IV. Dobra ziemia to ziemia jęczmienia, który w formie typu przedstawia zmartwychwstałego Chrystusa — Pwt 8:8:

- A. Ponieważ jęczmień dojrzewa najwcześniej, stanowi pierwociny żniwa — typ zmartwychwstałego Chrystusa — 1 Kor 15:20; Kpł 23:10.
- B. Będąc pierwocinami, Chrystus stał się chlebem życia; chleby jęczmienne symbolizują zatem Chrystusa w zmartwychwstaniu, który jest naszym pokarmem — J 6:48; Pwt 8:9a:
 1. Liczba pięć symbolizuje odpowiedzialność; wskazuje to, że zmartwychwstały Chrystus jest w stanie nieść odpowiedzialność — J 6:9.
 2. Kiedy karmimy się Chrystusem jako chlebami jęczmiennymi, sami stajemy się chlebem jęczmiennym, aby karmić innych Chrystusem, którego doświadczaliśmy — por. Sdz 7:13–14.
- C. Aby doświadczyć pszenicy, Jezusa podlegającego ograniczeniom, musimy zastosować jęczmień, nieograniczonego Chrystusa; podążamy za Jezusem podlega-

jącym ograniczeniom w mocy zmartwychwstałego Chrystusa – Hbr 13:12–13.

- D. Wszystko możemy w Tym, który nas umacnia, ponieważ jest On zmartwychwstałym i nieograniczonym Chrystusem – Flp 4:13.

V. Dobra ziemia jest ziemią winorośli, które w formie typu przedstawiają poświęcającego się Chrystusa, Chrystusa, który poświęcił całego siebie i z tej ofiary wytworzył nowe wino rozweselające Boga i człowieka – Pwt 8:8; Sdz 9:13; Ps 104:15a:

- A. Chrystus jest winiarzem, który poświęca samego siebie, by wytworzyć wino rozweselające Boga i innych; jeśli będziemy się kontaktowali z Chrystusem, którego w formie typu przedstawia winorośl, i doświadczali Jego ofiarnego życia, On doda nam siły do prowadzenia takiego życia i wytwarzania wina, które uszczęśliwi Boga i innych – Rz 12:1; Ef 5:2; 2 Kor 1:24.

- B. Sami w sobie nie jesteśmy w stanie prowadzić ofiarnego życia, gdyż nasze życie jest życiem naturalnym, egoistycznym – Hi 2:4; Mt 16:25:

1. Jeśli będziemy kontaktowali się z Panem i doświadczali Jego ofiarnego życia, On doda nam siły i wzmocni nas do poświęcania się dla Boga i innych – Flp 4:13; Rz 12:1; Ef 5:2.
2. Im więcej będziemy doświadczali Chrystusa jako winorośli wraz z Jego ofiarnym życiem, tym więcej będziemy mieli siły do tego, by się poświęcać i uszczęśliwiać Boga oraz innych:
 - a. Będziemy „pijani” ze szczęścia, gdy zdamy sobie sprawę, że najszczęśliwszy jest ten, kto ma w sobie najmniej egoizmu.
 - b. Przyczynimy szczęścia tym, którzy mają z nami styczność, a Bogu – wesela – 2 Kor 1:24; 5:13a.

VI. Dobra ziemia to ziemia figowców, które symbolizują słodycz Chrystusa i zaspokojenie Nim – nasze zaopatrzenie – Pwt 8:8; Lb 13:23; Sdz 9:11:

- A. Paweł jest wzorem osoby, która doświadczała słodyczy Chrystusa i zaspokojenia Nim, stanowiących jego zaopatrzenie, i tym się radowała – Flp 1:7, 18–19; 2:17–18; 3:1; 4:4, 10–13.
- B. Mimo że Paweł pragnął odejść i być z Chrystusem, był skłonny pozostać w ciele ze względu na postęp i radość wiary świętych – 1:21–26:
 - 1. Dzięki Pawłowi, który był kanałem, święci mogli doświadczać Chrystusa i czynić postępy oraz mieć radość wiary – w. 25.
 - 2. Dziś pilnie potrzeba kanałów zaopatrzenia; jeśli święci mają doświadczać Chrystusa, ktoś musi im za taki kanał służyć.
- C. Paweł był uczestnikiem łaski i bardzo radował się w Panu; był w Nim szczęśliwy, a jego szczęście nie słabło w miarę upływu czasu – w. 4; 2:2; 3:1; 4:4, 10.
- D. Dzięki Ciału Paweł otrzymał obfite zaopatrzenie Ducha Jezusa Chrystusa; łaska to Bóg w Chrystusie, którym możemy się radować, przekazywany nam za pośrednictwem obfitego zaopatrzenia Ducha Jezusa Chrystusa – 1:19; 4:23.

VII. Dobra ziemia to ziemia granatów, które w formie typu przedstawiają pełnię życia, jego obfitość i piękno oraz wyraz jego bogactwa – Pwt 8:8; Wj 28:33–34; 1 Krl 7:18–20:

- A. Granatami i złotymi dzwoneczkami obszywano dół szaty arcykapłana, która symbolizuje kościół – Wj 28:33–34.
- B. Kościół w swoim człowieczeństwie powinien być pełen życia; oto znaczenie granatów zrobionych z lnu.
- C. Kościół posiada człowieczeństwo ze względu na wyraz pełni życia oraz boskość ze względu na dźwięk złotych dzwoneczków:

1. Pełnia życia ma swój wyraz w człowieczeństwie kościoła, ostrzegawczy dźwięk zaś — w jego boskości (złote dzwonki) — w. 35.
 2. Najpierw mamy do czynienia z wyrazem pełni życia, a następnie z dźwiękiem złotych dzwonków, czyli przemawianiem z boskości kościoła.
 3. Piękno życia, wyrażone w naszym człowieczeństwie, i boski dźwięk złotych dzwonków stanowią oznakę właściwego życia kościoła.
- D. Dwieście granatów okalających głowice kolumn w świątyni symbolizuje wyraz bogactwa życia — 1 Krl 7:18–20; 2 Krn 3:15–16; Jr 52:22–23; Obj 3:12:
1. Ci, którzy samych siebie osądzają (brąz) i uznają za nic, będą w stanie ponieść pełną odpowiedzialność w zagmatwanej i skomplikowanej sytuacji (siatki z kratownicy i wieńce z łańcuchów), ponieważ nie żyją przez samych siebie, lecz przez wiarę w Boga (wyrób w kształcie lilii); wyrażają zatem bogactwo życia dwieściekroć bardziej (granaty) — 1 Krl 7:15–22.
 2. Z każdych stu granatów dziewięćdziesiąt sześć wystawione było na działanie powietrza, a cztery były zakryte — Jr 52:22–23:
 - a. Wyraz bogactwa życia jest wiecznie kompletny, znajduje się w świeżości zmartwychwstania i w Duchu.
 - b. To, że cztery granaty z każdych stu były ukryte, wskazuje, iż nasza naturalna istota, nasze naturalne życie i „ja” muszą być niewidoczne.
 - c. Kiedy nasza naturalna istota znika, pozostaje dziewięćdziesiąt sześć granatów, bogaty wyraz życia Chrystusa w rzeczywistości duchowego powietrza.

VIII. Dobra ziemia to ziemia drzew oliwnych, które w formie typu przedstawiają Chrystusa jako Tego,

który był napelniony i namaszczony Duchem Świętym – Pwt 8:8; Za 4:12:

- A. Oliwę z drzew oliwnych, typ Ducha Świętego, wykorzystywano do uszanowania Boga i człowieka – Sdz 9:9; por. 1 Sm 2:30:
1. Nie możemy służyć Panu ani pomagać innym bez Ducha Świętego – Dz 6:3.
 2. Aby służyć Panu i pomagać innym, musimy być napelnieni Duchem; tylko wtedy możemy uszanować Boga i innych.
- B. Gdy usługujemy Chrystusem innym, zaopatrując ich w oliwę, zaopatrujemy ich w Boga (złoto) – Za 4:11–12:
1. Wszyscy powinniśmy być drzewami oliwnymi, które wylewają Boga z siebie i wlewają Go w innych.
 2. W ten sposób ci, którzy są drzewami oliwnymi i z których wypływa Bóg, dostarczą oliwy potrzebującym.
- C. Jako chrześcijanie jesteśmy drzewami oliwnymi, nie w takim sensie, że jesteśmy oddzielnymi drzewami, lecz gałązkami Chrystusa, jedyne w swoim rodzaju drzewa oliwne – w. 11–12:
1. Choć Chrystus jest jedynym w swoim rodzaju drzewem oliwnym, wyrasta z Niego wiele gałązek, odrosły; gałązki te, czy też odrosłe, są dziś licznymi drzewami oliwnymi na ziemi.
 2. Jako gałązki Chrystusa, jedyne w swoim rodzaju drzewa oliwne, musimy zaopatrywać innych w oliwę, czyli w Ducha, aby mogli się oni ożywić ze względu na jedno jedyne Boże świadectwo.

Poselstwo czwarte

Dobra ziemi – minerały

Wersety biblijne: Pwt 8:7, 9; 1:30; 3:22; 20:3–4; 32:30; Ef 6:10–13;
Pwt 33:25; Jr 15:12; 1 P 2:4–5; Dn 10:6d; Obj 12:5; 1:15a.

I. Kamienie, żelazo, góry i miedź wykorzystuje się do budowania i do toczenia bitwy – Pwt 8:7, 9; Ne 4:17:

- A. Budowla i bitwa zawsze idą ze sobą w parze; jeśli mamy uzyskać budowlę, musimy być gotowi na to, by walczyć – Mt 16:18; Ef 2:21–22; 4:16; 6:10–20.
- B. Do budowania potrzebujemy materiałów, do toczenia bitwy zaś – broni; zależą one od kamieni, żelaza, gór i miedzi.

II. Musimy doświadczać Chrystusa jako ziemi, której kamienie są żelazem – Pwt 8:9c; 33:25; 1 P 2:4–5; Jr 15:12; Ps 2:9; Obj 12:5:

- A. Chrystus jest kamieniem na Bożą budowlę; oznacza to, że jest On materiałem na Bożą budowlę i że budowla ta jest w całości zbudowana z Niego – Dz 4:10–12; 1 P 2:4–5:
 - 1. Kamień to bardzo ważny element w Biblii – Rdz 28:18; Za 3:9; 1 P 2:4–5:
 - a. Bóg stworzył człowieka z gliny; pierwszy człowiek był zatem człowiekiem-gliną – Rdz 2:7.
 - b. W Chrystusie sam Bóg przyszedł, aby być człowiekiem; człowiek ten był człowiekiem-kamieniem – Dz 4:10–12.
 - c. Na końcu Biblii widzimy miasto-kamień – Obj 21:10–11, 18a, 19–20.
 - d. Biblia zaczyna się od człowieka-gliny, w środku ukazuje człowieka-kamień, a zwieńczenie używa w mieście-kamieniu; to Boża ekonomia.

2. Chrystus — kamień na Bożą budowlę — jest Tym, w którym jesteśmy zbawieni; jest Zbawicielem-Kamieniem, solidnym, silnym i niezawodnym — Dz 4:10–12.
3. Zarówno Chrystus, jak i wierzący są kamieniami na Bożą budowlę — Mt 21:42; J 1:42; 1 P 2:4–5:
 - a. W Chrystusie i poprzez Niego stajemy się żywymi kamieniami, aby być budowani w duchowy dom — w. 5.
 - b. Przechodzimy przez proces przeobrażenia, aby Chrystus, żywy kamień, mógł się w nas ukonstytuować i uczynić nas żywymi kamieniami na Boży dom — Rz 12:2; 2 Kor 3:18.
- B. Żelazo symbolizuje władzę Chrystusa — Ps 2:9; Obj 12:5; Mt 28:18:
 1. Władza duchowa zawsze znajduje się w zmartwychwstaniu; aby zatem mieć władzę, musimy znajdować się w Chrystusowym życiu zmartwychwstania — Rz 6:4–5:
 - a. Jeśli będziemy postępować w Chrystusowym życiu zmartwychwstania, będziemy mieli prawo domagać się Jego władzy — 1 Kor 5:3–5; 1 Tm 1:20.
 - b. Gdy jesteśmy kamieniami, które żyją w Chrystusie, samoczynnie mamy udział w Jego władzy.
 - c. Władza kościoła znajduje się całkowicie w zmartwychwstaniu; znajduje się tam, gdzie święci wiedzą, co to znaczy być ukrzyżowanym z Chrystusem i żyć w zmartwychwstaniu — Mt 18:18–20; Ga 2:20.
 2. Jeśli będziemy w stanie sprawować władzę Chrystusa, będziemy mieli ochronę i bezpieczeństwo — Pwt 33:25.

III. Musimy doświadczać Chrystusa jako ziemi, z której gór możemy wydobywać miedź – 8:9d; Ez 34:13; 37:22; 1 Sm 17:5–6; Dn 10:6d; Obj 1:15a:

A. W Biblii góry symbolizują zmartwychwstanie i wniebowstąpienie – Mt 28:16:

1. Góry, znajdujące się w dobrej ziemi, przedstawiają w formie typu zmartwychwstałego i wyniesionego na niebiosa Chrystusa – Ez 34:13; 37:22.
2. Jako Ten, który zmartwychwstał i wstąpił wysoko na niebiosa, Chrystus jest wysoką górą – Dz 2:32–33; Ef 1:19–21; 4:8, 10.
3. W wyniesionym na niebiosa Chrystusie możemy angażować się w wojnę duchową, gdyż w Jego wniebowstąpieniu zawierają się szczyty rzeczywistości (Amana), zwycięstwa (Senir) i zniszczenia wroga (Hermon) – 2:6; 6:10–20; Pnp 4:8.

B. *Brąz* i *miedź* to słowa, które w Starym Testamencie wymiennie określają te same materiały.

C. Miedź (brąz) symbolizuje Chrystusowy sąd – Pwt 8:9d; Dn 10:6d; Obj 1:15a:

1. Ramiona i stopy Chrystusa będące jak blask wypolerowanego brązu oznaczają blask Chrystusa w Jego dziele i poruszaniu się – Dn 10:6d:
 - a. Brąz symbolizuje Boży sąd, który czyni ludzi jaśniejącymi.
 - b. Bóg osądził i wypróbował Chrystusa; ta próba i sąd uczyniły Go jaśniejącym jak wypolerowany brąz.
2. Stopy Chrystusa podobne są do lśniącego brązu, co oznacza, że Jego doskonałe i jaśniejące postępowanie daje Mu prawo do przeprowadzenia boskiego sądu – Obj 1:15a.
3. Zastosować Chrystusa jako miedź (brąz) to uświadomić sobie, że jest On Tym, który jest doskonały, lśniący, wypróbowany i sprawdzony – Ef 6:11:

- a. Chrystus — Ten, który został wypróbowany i sprawdzony oraz który jest doskonały, jaśniejący i lśniący — stanowi nasze przykrycie; wróg nie może nic Mu uczynić — J 14:30.
- b. Musimy stosować Chrystusa jako przykrycie — Ef 6:13; por. 1 Sm 17:5–6:
 - 1) Napierśnik sprawiedliwości przykrywa nasze sumienie i strzeże nas od oskarżeń szatana; napierśnik ten to Chrystus jako nasza sprawiedliwość — Ef 6:14b; 1 Kor 1:30.
 - 2) Hełm zbawienia, służący przykryciu umysłu, to zbawiający Chrystus, którego doświadczamy w codziennym życiu — Ef 6:17a; 1 Tes 5:8; J 16:33.

IV. Jeśli mamy doświadczać Chrystusa jako kamienia, żelaza i miedzi, musimy osiągnąć pewien stopień duchowej dojrzałości; zawsze gdy w chrześcijanach pojawia się dojrzałe życie, będzie budowany Boży dom i będą się toczyły bitwy wojny duchowej — Hbr 5:14; 6:1; 1 Kor 14:20; Ef 4:13:

- A. Księga Jozuego 1:3 wskazuje, że choć Bóg dał Izraelowi dobrą ziemię, ten wciąż musiał ją zdobyć; Izraelici musieli współpracować z Bogiem, powstając, by wypełnić Boże posłannictwo, tj. objąć tę ziemię w posiadanie.
- B. Jeśli mamy posiąść Chrystusa jako dobrą ziemię, wciąż musimy toczyć duchową wojnę przez wiarę w Pana i zgodnie z zasadą Ciała; musimy także zdawać sobie sprawę z tego, że to nie my walczymy, gdyż to Bóg idzie z nami i walczy za nas — Pwt 1:30; 3:22; 20:3–4; 32:30; Ef 6:10–13.
- C. Jozue poprowadził dzieci Izraela i weszły one do ziemi obiecanej i ją zdobyły, objęły w posiadanie i nią się radowały — Joz 1:6:
 - 1. Jozue miał zajmować się Bożym słowem i pozwalać, by ono go pochłaniało — w. 8.

2. Odpowiedź, jaką Izraelici udzielili Jozuemu, wskazywała na ich ochoczość, gotowość oraz trwanie w jednomysłności nie tylko z Jozuem, lecz także z ich Bogiem Jahwe; wyrazem tego było błogosławieństwo, jakiego udzielili oni Jozuemu w imieniu ich Boga – w. 16–18.
 3. Izrael stał się zbiorowym Jozuem, wybranym, powołanym, odkupionym, zbawionym, wyszkolonym, przygotowanym i uzdolnionym przez Boga, gotowym iść naprzód z Nim jako jedno, by zdobyć ziemię Kanaan.
 4. Aby zyskać wszechzawierającego Chrystusa, musimy być dzisiejszym Jozuem i toczyć bitwę, zdobywać ziemię oraz radować się Chrystusem jako swoim dziedzictwem.
- D. Dzieci Izraela zostały pogrzebane w śmierci Chrystusa, a następnie wzbudzone z martwych w Jego zmartwychwstaniu – 4:1–11; Rz 6:3–6:
1. W swoim starym człowieku nie mogły one odnieść zwycięstwa; ich stary człowiek musiał zostać pogrzebany, aby mogły się stać nowym człowiekiem – Joz 4:9.
 2. Musimy zdać sobie sprawę z tego, że nasz stary człowiek, naturalny człowiek, nie nadaje się do tego, by toczyć duchową wojnę, której celem jest zyskanie wszechzawierającego Chrystusa – Rz 6:6.
- E. Aby posiąść dobrą ziemię, musimy rozprawić się z upadłym ciałem, radować się stołem Pańskim, radować się wszechzawierającym Chrystusem, będącym płodami dobrej ziemi, i ujrzeć wizję Chrystusa – naszego Przywódcy – Joz 5:2–15:
1. Obrzezanie w Gilgal oznacza zastosowanie Pańskiej śmierci wobec naszego upadłego ciała – w. 2–9; Rz 8:13; Ga 5:24.

2. Obchodzenie przez Izrael Paschy przedstawia w formie typu obchodzenie przez wierzących stołu Pańskiego, podczas którego wspominają oni Pana jako swego Odkupiciela i Zbawiciela — Joz 5:10; Mt 26:26–28; 1 Kor 5:7.
 3. Płody dobrej ziemi przedstawiają w formie typu Chrystusa jako zwieńczenie pokarmu, który Bóg dał wierzącym; wymaga to od nich trudzenia się na Nim — Joz 5:11–12.
 4. Jozue ujrzał wizję, w której Chrystus został ukazany jako Przywódca armii Jahwe; podczas gdy Jozue był widzialnym przywódcą, Chrystus był niewidzialnym Przywódcą Bożej armii — w. 13–15.
- F. Izrael odniósł zwycięstwo nad Jerychem nie dzięki walce, lecz dzięki dęciu w trąby i wywyższaniu Chrystusa przez niesienie Arki, poprzez wiarę w Boże słowo poczenia — 6:1–27:
1. W wojnie duchowej powinniśmy najpierw wywyższać Chrystusa.
 2. Milczenie ludu oznacza bycie jedno z Panem w celu zrealizowania czegoś w Pański sposób bez wyrażania jakiejkolwiek myśli, opinii czy odczucia — w. 10.
 3. To Bóg walczył, a Izrael po prostu krzyczał, ogłaszał i świadczył.
 4. Izrael maszerował wokół miasta z Arką — typem Chrystusa jako ucieleśnienia Trójjedynego Boga — która spoczywała na ramionach kapłanów; sceneria ta ma duchowe znaczenie, a mianowicie stanowi obraz zbiorowego Boga-człowieka — Boga i człowieka, człowieka i Boga, którzy chodzą razem jako jedna osoba.
- G. Dzieci Izraela zostały pokonane pod Aj, ponieważ nie były jedno z Bogiem, lecz dbały wyłącznie o siebie; relacja o ich porażce powinna nas nauczyć tego, żeby być jedno z Bogiem we wszystkim, co robimy — 7:1–5.

- H. Dzieci Izraela dały się zwieść Gibeonitom, ponieważ były jak żona, która zapomniała o swoim mężu; w dziewiątym rozdziale Księgi Jozuego zrobiły dokładnie to samo, co Ewa w trzecim rozdziale Księgi Rodzaju.
- I. Zapis zawarty w Księdze Jozuego 22:10–34 na temat zbudowania innego ołtarza pokazuje, że musimy unikać podziału i że musimy być jednym ludem, jednym Ciałem, jednym powszechnym kościołem, by doświadczać wszechzawierającego Chrystusa i radować się Nim – 1 Kor 12:12–13.
- J. Nie możemy radować się Chrystusem jako dobrą ziemią bez Ciała; musimy być jedno z tym Ciałem, aby walczyć o tę ziemię, posiąść ją i mieć w niej udział – Lb 32:1–32; Joz 22:1–9.
- K. „Wszyscy musimy wiedzieć, czym jest odzyskiwanie, gdzie ono jest i jakie osoby mogą poprowadzić je naprzód. Wszyscy musimy zobaczyć, że w dzisiejszym Pańskim odzyskiwaniu znajdujemy się na polu bitwy. Powinniśmy być dzisiejszym Jozuem i Kalebem i walczyć z siłami szatana znajdującymi się w powietrzu, by móc zyskać więcej z Chrystusa ze względu na budowanie Jego Ciała, oraz ustanowić i poszerzać Boże królestwo, by Chrystus mógł powrócić i odziedziczyć ziemię. Nie wystarczy, jeśli będziemy jedynie duchowi i święci. Musimy nauczyć się od Jozuego i Kaleba, jak reprezentować Boże interesy w tym wieku i zwalczać wrogów, aby inni mogli zyskać Chrystusa, a On mógł się powiększać za sprawą tych, którzy za Nim podążają” (*Life-study of Joshua*, s. 61).

Poselstwo piąte

Stać się osobą, która nadaje się do odziedziczenia ziemi obiecanej

Wersety biblijne: Pwt 1:8, 21; 4:1–2, 5–9, 20, 40; 8:6; 10:12–21.

I. Księga Powtórzonego Prawa mówi o tym, kto nadaje się do odziedziczenia ziemi obiecanej, dobrej ziemi – 1:8, 21:

- A. Boży lud musi pasować do tego, czym jest Bóg – 4:20, 40; 10:12–21:
 - 1. Dziedzice muszą pasować do Tego, który dał dziedzictwo, aby mógł On być z nimi zarówno w codziennym życiu, jak i w walce – 1:8, 21; 4:1–2, 5–9.
 - 2. Aby pasować do Tego, który dał dziedzictwo, musimy być święci, jak On jest święty – Kpł 11:44; 19:2; 20:7; 1 P 1:16.
- B. Ci, którzy nadają się do odziedziczenia dobrej ziemi, znają serce Boga i Jego rządy, kochają Go, pokładają w Nim ufność, boją się Go, poddają się Jego władaniu, zważają na Jego czułe uczucia i żyją w Jego obecności – Pwt 10:12; 6:5; 2 Kor 10:13; Łk 6:36; Flp 1:8.
- C. Chrystus jest Tym, który nas zaopatruje, podtrzymuje i czyni tymi, którzy kochają Boga, pokładają w Nim ufność, boją się Go, poddają się Jego władaniu, zważają na Jego czułe uczucia i żyją w Jego obecności – Mt 8:9; Łk 7:13; J 6:57; 14:6; 1 J 3:2.

II. W swojej ekonomii Bóg zaplanował, że powinniśmy czynić wszystko, czego On od nas wymaga – Mt 5:18; 7:21; 12:50:

- A. Nie jesteśmy w stanie uczynić czegokolwiek dla Boga przez siebie samych; potrzebujemy innego życia – boskiego życia, życia Boga – 19:26; J 3:15; 1 J 5:13.

- B. Bóg pragnie, abyśmy czynili to wszystko nie przez siebie samych, lecz w Chrystusie, przez Chrystusa, z Chrystusem, za pośrednictwem Chrystusa i będąc jedno z Chrystusem — J 6:57; 14:19; Flp 4:13.
- C. Oznacza to, że musimy trwać w duchowym związku, organicznym związku, z Chrystusem — J 15:4–5; Rz 12:5:
1. Abyśmy mogli wejść w taki związek z Chrystusem, Bóg pragnie, żebyśmy uwierzyli w Chrystusa nie tylko obiektywnie, lecz także subiektywnie — J 3:15–16, 18.
 2. Uwierzyć w Chrystusa subiektywnie to wejść w organiczny związek z Nim i stać się z Nim jednym duchem — 1 Kor 6:17.
 3. W związku tym złączyliśmy się z Chrystusem, jesteśmy z Nim jedno, a także w Nim — J 15:4–5.
 4. Teraz jako ci, którzy są z Nim jedno i w Nim, musimy czynić wszystko, czego Bóg od nas wymaga, przez Chrystusa i za pośrednictwem Chrystusa — Flp 4:13.
 5. Już nie powinniśmy przez siebie samych ani żyć, ani cokolwiek czynić, lecz żyć i czynić wszystko przez Chrystusa — J 6:57; 14:19.
- D. Musimy sobie uświadomić zasadniczą kwestię — że Bóg pragnie, byśmy żyli, działali, zachowywali się, pracowali i istnieli w Chrystusie, przez Chrystusa, z Chrystusem, za pośrednictwem Chrystusa i w jedności z Chrystusem — Ga 2:20; J 15:4–5, 7.
- E. Spełniając Boże wymagania, nie powinniśmy pokładać żadnej ufności w sobie samych; powinniśmy raczej uczyć się obierać Boże pragnienie za swoje pragnienie, a Boga za swoje życie i zaopatrzenie w życie — Ef 4:20–21; J 11:25; 6:57.

III. Mojżesz nakazał ludowi Izraela kochać Boga — Pwt 6:5; 10:12:

- A. Słowo *kochać* wskazuje na czułe uczucia, coś bardzo czułego – w. 12:
 - 1. Bóg sam dał przykład miłości, kierując swe czułe uczucia na swój lud – w. 15.
 - 2. Powinniśmy kochać Boga, kierując na Niego swe czułe uczucia.
- B. Wyrażenie *miłość Boga* w Pierwszym Liście Jana 2:5 oznacza naszą miłość względem Boga, którą Jego miłość wzbudza wewnątrz nas; Bóg pierwszy nas ukochał, co przejawiało się w tym, że wlał w nas swoją miłość i wzbudził w nas miłość, którą kochamy Jego oraz braci – 4:19–21.
- C. W Księdze Powtórzonego Prawa 10:12 Mojżesz mówił o kochaniu Boga całym sercem i całą duszą, a w wersecie 6:5 nakazał nam, byśmy kochali Boga całym swym sercem, całą swą duszą i mocą (fizyczną siłą); kochamy Pana, naszego Boga, całą swoją istotą, czyli zaczynając od serca poprzez duszę i umysł, a kończąc na ciele – Mk 12:30.
- D. Kochać Boga (1 Kor 2:9) to kierować całą swą istotę – ducha, duszę i ciało, włącznie z sercem, duszą, umysłem, i siłą (Mk 12:30) – wyłącznie na Niego, czyli pozwalać, by zajmował On całą naszą istotę i by zatraciła się ona w Nim; dzięki temu staje się On dla nas wszystkim, a my jesteśmy jedno z Nim w praktyczny sposób w codziennym życiu.

IV. Mojżesz nakazał ludowi Izraela bać się Boga – Pwt 14:23; 31:13:

- A. Wszyscy powinniśmy bać się Boga; musimy mieć w sobie właściwą bojaźń Bożą – Prz 1:7; 9:10; 1 P 1:17; 2:17; 3:2, 16; 2 Kor 7:1:
 - 1. To święta bojaźń, czyli zdrowa, poważna ostrożność, która prowadzi do tego, że zachowujemy się w święty sposób – Flp 2:12.

2. Powinniśmy bać się Boga i chcieć być oddzieleni, uświęceni dla Niego jako święty lud — Ef 1:4; 5:27; Kol 1:22; 1 Tes 5:23; 1 P 1:16.
 3. Bać się Boga to poddawać się Jego władzy — Mt 28:18.
 4. Ponieważ Bóg jest srogi wobec tych, którzy się buntują, musimy się Go bać — Lb 12:1–12; 16:1–35.
- B. Brak bojaźni Bożej to coś strasznego; to źródło wszelkiego bezprawia — 1 J 3:4, przyp. 2.
- C. „Straszna to rzecz wpaść w ręce Boga żywego” (Hbr 10:31), i „nasz Bóg jest bowiem także ogniem trawiącym” (12:29):
1. Bóg żywy, któremu służymy, nie daje z siebie drwić — Ga 6:7.
 2. Historia kościoła dowodzi, że chrześcijanin, który nie boi się Boga, nie skończy dobrze; taki chrześcijanin skończy marnie.
 3. Jeśli wierzący jest osobą bogobojną, prędzej czy później Bóg go ujawni; tak było w przypadku Józefa, który był człowiekiem bogobojnym i którego osadzono na tronie — Rdz 41:38–44.

V. Dzieci Izraela miały nie tylko zachowywać Boże przykazania, lecz także chodzić Bożymi drogami — Pwt 8:6; 10:12–21:

- A. Gdy boimy się Boga, będziemy chodzili Jego drogami — 8:6; Wj 33:13:
1. Boże drogi to tak naprawdę to, czym Bóg jest — Ps 103:7.
 2. Wszystko to, czym Bóg jest, jest dla nas drogą; przykładowo, Bóg jest miłością, a miłość jest drogą, którą chodzimy — Rz 8:4; Ga 5:25; 1 J 4:8, 16.
 3. Chodzić Bożymi drogami to zatem żyć Boga, wyrażać Go, przejawiać i powiększać — Rz 2:4; 11:22; Tt 3:4–5; Flp 1:20–21a.

4. Musimy uczyć się Bożych dróg — tego, czym Bóg jest, i w jaki sposób On działa oraz się zachowuje — Wj 33:13.
- B. Bóg, który jest naszą drogą, to Chrystus; obierać Chrystusa za swoją drogę to żyć Go w tym, czym On jest, a żyć Go to wyrażać Go, przejawiać, a także powiększać — J 14:6; Flp 1:20–21a.
- C. W Nowej Jerozolimie rzeka wody życia, wypływająca z tronu Boga i Baranka i płynąca pośrodku ulicy, wskazuje, że Bóg jest zarówno naszym życiem, jak i naszą drogą — Obj 22:1–2.
- D. Najpierw obieramy Boga za swoje życie, a potem to Jego życie wraz z Jego naturą staje się drogą, którą chodzimy — 1 J 5:13; 2 P 1:4.

VI. Dzieci Izraela wyruszyły na wojnę, aby walczyć przeciwko swoim wrogom; dziś my również toczy- my wojnę — Pwt 20:1–20:

- A. Na tej wojnie walczymy o Chrystusa i o to, by w Nim pozostawać.
- B. Jeśli mamy osiąść Chrystusa i żyć w Nim jako naszej ziemi, musimy walczyć przeciwko duchowym wrogom — Kol 1:12; Ef 3:8; 6:10–18.
- C. Gdy walczymy, musimy zdawać sobie sprawę z tego, że walczymy o to, co Bóg nam dał; gdy wrogowie zostaną już pokonani, ziemia zostanie oczyszczona i będziemy mogli ją odziedziczyć — Kol 1:12.
- D. Tak naprawdę to nie my walczymy, gdyż to Bóg idzie z nami i za nas walczy — Pwt 20:3–4:
 1. Wprawdzie walka to nasz obowiązek, nie możemy go jednak wypełnić przez siebie samych, ale wyłącznie przez wiarę w Pana, czyli wyłącznie przez samego Pana jako nasze życie i zaopatrzenie w życie.
 2. Musimy wierzyć, że Pan zarządził, abyśmy walczyli, i że sam będzie za nas walczył — w. 1–4.

3. Winniśmy po prostu przyjąć Jego słowo i być Mu posłuszni, gdyż wiemy, że wynik zależy od Niego — 1:30.

VII. Jeśli gruntownie przestudujemy wszystkie te kwestie, poznamy lepiej Boga, będziemy również wiedzieli, jakimi powinniśmy być ludźmi, jaka powinna być nasza istota i jaką drogą powinniśmy chodzić — 4:20, 40:

- A. Powinniśmy chodzić przed Bogiem i z Bogiem zgodnie z tym, czym On jest — 8:6.
- B. Ponieważ mamy Boże życie, powinniśmy się uczyć od Boga, aby być tacy sami jak On; żeby czynić wszystko, czego Bóg wymaga, potrzebujemy boskiego życia, życia, które pracuje z Bogiem dla Jego ludu — J 3:15; 1 J 5:11–13; 2 P 1:4; Mt 5:48.
- C. Możemy spełnić wszystkie Pańskie wymagania wyłącznie przez boskie życie, życie wieczne, którym jest Trójjedyny Bóg, ucieleśniony w Chrystusie (J 14:6; 1 J 5:11), który urzeczywistnia się jako życiodajny Duch — J 14:16–20; 1 Kor 15:45b.

Poselstwo szóste

Życie w ziemi i wynik radowania się tą ziemią – kościół jako świątynia, Boże mieszkanie, i jako miasto, królestwo Boże

Wersety biblijne: Pwt 12:11; 14:22–23; 16:15–17; 1 Kor 14:26;
Ef 3:8, 18; 1:22–23; 2:21–22; 2 Kor 2:10; Wj 33:14; Ps 27:4; 46:5–6.

- I. Musimy zobaczyć, jak pod Bożym okiem mamy prowadzić życie, które pozwoli nam radować się wszechzawierającym Chrystusem, przedstawionym w formie typu przez dobrą ziemię – Kol 1:12; 2:6–7a.**
- II. Musimy prowadzić życie trudem na Chrystusie, życie radowania się Nim osobiście; w ten sposób będziemy mogli się Nim razem radować w celu zbudowania Ciała Chrystusa, które jest świątynią, domem, Boga żywego – 1 Kor 3:16; 1 Tm 3:15:**
 - A. Boża wola polega na tym, byśmy radowali się Chrystusem – Hbr 10:5–10; 1 Kor 1:9.
 - B. Musimy dążyć do radowania się Chrystusem i do świadczania Go w każdej sytuacji – Flp 3:7–14.
 - C. Ilekroć przychodzimy na spotkania, by oddawać Panu cześć, nie powinniśmy przychodzić z pustymi rękami; musimy przyjść z rękami pełnymi płodów Chrystusa – Pwt 16:15–17:
 1. Musimy wytworzyć Go wystarczająco dużo, żeby pozostał nadmiar dla biednych i potrzebujących, kapłanów i Lewitów, a to, co najlepsze, przeznaczyć dla Pana – 15:11; 18:3–4; 12:11.
 2. Oddawać Bogu cześć za pomocą Chrystusa to oddawać Mu cześć wspólnie ze wszystkimi dziećmi Bożymi, radując się Nim ze sobą nawzajem i z Bogiem – 1 Kor 14:26.
- III. Jeśli chcemy być zwycięzcami, musimy trudzić się na Chrystusie jako dobrej ziemi, by zyskać Go jako radość:**

- A. Codziennie rano musimy poświęcić siebie szczerze Panu po prostu po to, by radować się Nim i Go doświadczać – por. Flp 3:13–14.
- B. Codziennie musimy spędzać czas z Panem osobiście i skrycie, by mieć z Nim bliską społeczność – Mt 14:22–23; 6:6; Wj 33:11a.
- C. Codziennie wcześniej rano musimy radować się Panem w Słowie, żeby co dzień mieć nowy start – Ps 119:147–148.
- D. Musimy rozprawiać się skrupulatnie z grzechami, żeby nic nie stało pomiędzy nami a Panem – 1 J 1:7, 9; por. Ez 1:22, 26.
- E. Musimy utrzymywać swoją społeczność z Panem chwilą po chwili, prowadząc życie modlitwy – 2 Kor 13:13; Flp 4:6–7; Lm 3:55–56; por. Mt 11:25–26.
- F. Musimy wykupywać czas i poświęcać energię na przesyłanie i nasączenie się świętym Bożym słowem – 2 Tm 3:16–17; Kol 3:16.
- G. Powinniśmy wykupywać czas, by napełniać się w duchu zawsze się radując, bezustannie się modląc i dziękując we wszystkim – Ef 5:18; 1 Tes 5:16–19.

IV. Zbieramy się razem, żeby na spotkaniach wystawić na pokaz Chrystusa, na którym się trudziliśmy i którym się radowaliśmy oraz którego doświadczaliśmy – Pwt 14:22–23:

- A. Lud Boży prawdziwie oddaje Bogu cześć, gdy każdy z ludu jest pełen Chrystusa, Nim promieniuje i wystawia na pokaz Tego, na którym się trudził.
- B. Zawsze na wszystkich spotkaniach powinniśmy mieć coś, co będziemy mogli powiedzieć, i co będzie ofiarą dobrowolną składaną Bogu i uczestnikom – 1 Kor 14:26:
 - 1. Zanim przyjdziemy na spotkanie, powinniśmy się do niego przygotować, aby przynieść coś z Pana, coś,

co otrzymaliśmy bądź to doświadczając Go, bądź radując się Jego słowem i mając z Nim społeczność w modlitwie — por. Obj 1:20.

2. Po przyjsciu na spotkanie nie musimy ani nie powinniśmy czekać na natchnienie; powinniśmy ćwiczyć swego ducha i używać wyćwiczonego umysłu, aby funkcjonować, przedstawiając Panu to, co przygotowaliśmy, dla Jego chwały i zaspokojenia oraz uczestnikom spotkania dla ich korzyści: ich oświecenia, nakarmienia i zbudowania — 1 Kor 14:31–32.

V. Dzień po dniu i godzina po godzinie musimy radować się bogactwem Chrystusa jako dobrej ziemi, które jest cudowne, wspaniałe, niezmierzone, nieograniczone i wszechzawierające — Ef 3:8:

- A. W Drugim Liście do Koryntian dobra ziemia opływająca mlekiem i miodem to sam Chrystus jako ucieleśnienie przetworzonego Trójjedynego Boga, dany nam jako boska łaska, żebyśmy się Nim radowali — 1 Kor 5:7; 10:3–4; 2:14–15; 3:1; por. 2 Kor 1:12; 12:9; 13:13:
1. Aby doświadczać bogactwa Chrystusa, który jest dobrą ziemią, nasz duch musi nad nami panować, nami rządzić, kierować, poruszać i nas prowadzić — 2:13.
 2. Aby doświadczać bogactwa Chrystusa, który jest dobrą ziemią, musimy żyć w osobie, obecności, twarzy Chrystusa — w. 10; 4:6–7; 3:16–18; 12:2a:
 - a. Aby posiąść Chrystusa, który jest wszechzawierającą ziemią, musi nami rządzić Jego osoba, Jego obecność — Wj 33:14.
 - b. Ponieważ Paweł żył w osobie Chrystusa, doświadczał Go jako niezmienności (2 Kor 1:17–20), potulności i łagodności (10:1), prawdziwości (11:10), mocy (12:10; 13:4), łaski (w. 14) i Tego, który w nim mówi (w. 3; por. 2:17).

3. Otrzymujemy Chrystusa jako łaskę, rzeczywistość dobrej ziemi, za sprawą kruszącego i konstytuującego dzieła Ducha Świętego, wskutek czego nasza wewnętrzna istota zostaje przebudowana Boską Trójcą — 12:7–10; 13:13.
- B. Na etapie naszego doświadczenia, kiedy to radujemy się Chrystusem jako wszechzawierającą ziemią, On jest dla nas bezgranicznie wspaniały; jest dobrą i przestronną ziemią, która posiada szerokość, długość, wysokość i głębokość — Wj 3:8; Ef 3:18:
1. Wymiary Chrystusa są wymiarami wszechświata — por. Kol 1:16–17.
 2. Do tego, by pojąć wymiary Chrystusa, potrzebujemy wszystkich świętych.
 3. Nasze doświadczenie Chrystusa musi stać się trójwymiarowe, niczym sześcian:
 - a. W naszym doświadczeniu Chrystusa musimy poruszać się w tył i w przód oraz w górę i w dół, by ostatecznie stało się ono solidnym „sześcianem”; gdy nasze doświadczenie tak wygląda, nie możemy upaść ani ulec złamaniu.
 - b. Zarówno w przybytku, jak i w świątyni Święte Świętych było sześcianem odpowiednio o boku dziesięciu lub dwudziestu łokci — Wj 26:2–8; 1 Krl 6:20.
 - c. Chrystus jest sześcianem wielkim jak wszechświat i dzisiaj kościół również jest sześcianem.
 - d. Na koniec cała Nowa Jerozolima będzie Świętym Świętych, wiecznym sześcianem, mającym trzy wymiary po dwanaście tysięcy stadiów każdy — Obj 21:16.

VI. Wynikiem radowania się przez nas wszechzawierającym bogactwem Chrystusa jako dobrej ziemi jest

**kościół, który jest świątynią, Bożym mieszkaniem,
i miastem, Bożym królestwem – Ef 2:21–22:**

A. Ziemia z jej świątynią i miastem stanowi centrum Bożego planu:

1. Ziemią jest sam Chrystus, a świątynia i miasto są Jego pełnią, kościołem, który jest Jego Ciałem – 1:22–23; 2:21–22.
2. Świątynia służy wyrażaniu Boga, a miasto – Jego panowaniu; wypełnia to wieczny Boży zamysł – Rdz 1:26.

B. Gdy radujemy się osobiście Chrystusem w codziennym życiu, co służy wspólnemu radowaniu się Nim w naszym życiu spotkań, Bóg jest pośród nas, a my jesteśmy Jego mieszkaniem i królestwem:

1. Gdy w takim stopniu będziemy radowali się Chrystusem, spotkanie kościoła napełni się Bogiem, a wszelka działalność kościoła będzie przekazywać i przynosić ludziom Boga, żeby On mógł się w nich wlać – 1 Kor 14:25.
2. Gdy w takim stopniu będziemy radowali się Chrystusem, poddamy się sobie nawzajem, a pośród nas zaistnieje władza Chrystusa – Ef 5:18, 21; 1 P 5:5.

C. Główne aspekty Bożego domu, Bożego mieszkania służącego wyrażeniu Boga, mówią o Bożej obecności (Boży dom oznacza Chrystusa, kościół, Nową Jerozolimę i naszego ducha):

1. Boży dom to miejsce przebywania Bożej obecności, która jest Bożą chwałą (Ps 26:8; 29:9), Bożym pięknem (27:4, 8) i Bożym bogactwem (36:9–10).
2. Boży dom to miejsce, w którym otrzymujemy objawienie i Bożą odpowiedź – 73:17–18; 3:5; 18:7.
3. Boży dom to nasza kryjówka – 27:5; por. 31:21; 84:4.
4. Boży dom to miejsce, w którym nas się zasadza i w którym kwitniemy oraz przynosimy owoc – 92:14–15.

5. Boży dom to miejsce, w którym wytryskują źródła — 87:7.
 6. Boży dom to miejsce, w którym Bóg nas wzmacnia — 68:36; 96:6.
 7. Boży dom to miejsce, w którym jesteśmy zespoleni z Bogiem — 92:11.
 8. Boży dom to miejsce, w którym Bóg jest naszym działem — 73:26.
- D. Główne aspekty Bożego miasta, Bożego królestwa służącego panowaniu Boga, mówią o Bożej władzy:
1. Boże miasto to silne miasto, miasto wielkiego Króla — 31:22; 48:3.
 2. W tym Bożym mieście jest rzeka, której strumienie rozweselają to miasto — 46:5–6.
 3. W tym mieście znają Boga i jest On tam położoną wysoko kryjówką — 48:4.
 4. Miasto to jest przerażające dla wroga — w. 4–7; 76:3–4.
 5. Miasto to jest doskonałością piękna — 50:2.
 6. Miasto to jest celem Bożego upodobania — 51:20.
 7. W tym Bożym mieście ustawiono trony sędziowskie — 122:5.
 8. Pan błogosławi z tego miasta i z niego Jego błogosławia — 134:3; 135:21.
- E. Ostatecznym wynikiem radowania się przez nas Chrystusem jako ziemią jest bosko-ludzka inkorporacja przetworzonego Trójjedynego Boga z Jego odrodzonym, przeobrażonym i otoczonym chwałą ludem jako wiecznym Bożym mieszkaniem i królestwem — Obj 21:3, 22; 22:5.

PYTANIA DO POSELSTW:

1.

Powtórz cały plan, a dodatkowo koniecznie odpowiedz na następujące ważne pytania:

1. Jeśli mamy całkowicie posiąść Chrystusa jako dobrą ziemię, jakich trzech rzeczy musimy się wystrzegać?
2. Jak można interpretować dwa pokolenia nie tylko dosłownie, lecz także w typologiczny sposób?
3. W jaki sposób w Liście do Rzymian 10:6–9 Paweł odnosi słowa wypowiedziane przez Mojżesza w Księdze Powtórzonego Prawa 30:11–14 do Chrystusa? (Uwaga: to bardzo ważny punkt poselstwa).
4. W jaki sposób prawo będzie dla nas żywym Bożym słowem i jak to żywe słowo funkcjonuje?
5. W jaki sposób kamienne pomniki, ołtarz i ofiary (u wejścia do dobrej ziemi) — te wszystkie rzeczy — oznaczają Chrystusa?

2.

1. Zdefiniuj system rządów i system łaski i na podstawie przykładów wyjaśnij, co wiąże ze sobą te dwa systemy.
2. Wyjaśnij jak i dlaczego Bóg panuje za pomocą sądu.
3. W jaki sposób doświadczanie Bożych rządów przez Mojżesza uczy nas szanować te Boże rządy?
4. Jak wiążą się ze sobą Boża sprawiedliwość, Boże królestwo i Boże rządy?
5. W pełni i precyzyjnie opisz Boga ukazanego w Księdze Powtórzonego Prawa, a potem odpowiedz na następujące pytanie: czy ten Bóg jest twoim Bogiem?

3.

1. Jakie duchowe znaczenie ma pszenica jako typ Chrystusa?
2. Jakie duchowe znaczenie ma jęczmień jako typ Chrystusa?
3. Jakie duchowe znaczenie ma winorośl jako typ Chrystusa?
4. Jakie duchowe znaczenie mają figowce jako typ Chrystusa?
5. Jakie duchowe znaczenie mają granaty jako typ Chrystusa?
6. Jakie duchowe znaczenie mają drzewa oliwne jako typ Chrystusa?

4.

1. Wyjaśnij, jakie znaczenie ma kolejność przedstawienia bogactw dobrej ziemi, od wód do minerałów.
2. Przedstaw objawienie dotyczące kamienia zawarte w Biblii zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie.
3. Wyjaśnij, jakie znaczenie ma żelazo, jedno z bogactw występujące w dobrej ziemi.
4. Wyjaśnij, jakie znaczenie mają w Biblii góry. Co góry muszą mieć wspólnego z toceniem przez nas duchowej wojny?
5. Wyjaśnij, jakie znaczenie ma brąz (czy też miedź) w toczeniu przez nas duchowej wojny.
6. Po przejściu dzieci Izraela przez Jordan, jakie cztery sprawy wciąż były niezbędne do dalszego przygotowania się przed przystąpieniem do ataku?

5.

1. Przedstaw centralną myśl poselstwa piątego i ważne sprawy z tym związane.
2. Co to znaczy kochać Boga?
3. Dlaczego musimy się uczyć bać Boga i dlaczego brak bojaźni Bożej to coś strasznego?
4. Kim musimy być i co musimy zrobić, żeby chodzić Bożymi drogami?

6.

1. Jakie życie musimy prowadzić w ziemi?
2. Jak możemy zyskiwać Chrystusa jako naszą radość?
3. W jakim celu zbieramy się razem?
4. Jak możemy dzień po dniu i godzina po godzinie radować się bogactwem Chrystusa jako dobrej ziemi, które jest cudowne, wspaniałe, niezmierzone, nieograniczone i wszechzawierające?
5. Co jest wynikiem radowania się przez nas wszechzawierającym bogactwem Chrystusa jako dobrej ziemi i co jest ostatecznym wynikiem radowania się przez nas Chrystusem jako ziemią?